

"ישיבישע בלאט"

"לאמדעס" ב"דף היומי" בשו"ת ומ"מ

השאלות והתשובות מסומנות בקו תחתון

חולין צא.

לא נצרכה אלא לשמנו וכו' וישראל קדושים נהגו בו איסור, ועי' מהרש"א דאף שיש בו איסור בל תותיר רבנן עקרו את הלאו בשב ואת, ועי' מנח"ח ח' ב' דיתכן שאין אפילו לאו בזה, ע"ע מה שהבאנו לעיל מהקובץ הערות מב' ג' והאחיעזר ח"ב כו' ה'ו'.

ואי יש בזה איסור דרבנן? עי' העמק שאילה כד' ו' שהביא בזה מחלוקת ראשונים דלדעת הרשב"א והר"ן הוא רק מנהג לאסור, ואילו דעת הרמב"ם מאכ"א ח' ב' דלוקה על זה מכת מרדות.

ומה דינו בהנאה? ביראים צד' נסתפק בזה, ועי' שערי תשובה ש"ג פד' ויש"ש יח', ויש מפרשים דתלוי האם זהו איסור עצמי או שכללוהו באיסורו של גיד.

עי' רמב"ם קרבן פסח י' יא' דהיה צולוהו שלם יחד עם גיד הנשה שבו ובראב"ד שם תמה על זה, ותי' בכס"מ דס"ל לרמב"ם דאין בגדין בנו"ט, ושמנו צ"ל שלא אסרו כה"ג עי' ראש יוסף.

רבינא אמר וכו', ובתפארת יעקב הקשה דלדבריו שהגיד נו"ט למה לא שרפו את הגיד החיצון כבר מבעוד יום? עי' תי' וע"ע מה השקשה וביאר דברי רב אשי ורבינא באופן אחר (דלא כתוד"ה רב).

ת"ש אבל מזה כזית ומזה כזית וכו', ועי' תפארת יעקב שהקשה דאי פליגי בזה למה לא חלקו במפורש מה הדין בגיד הנשה של רגל שמאל? עי' תירוצו.

ת"ש אבל ב' גידין וכו', עי' ראש יוסף שהקשה דלדעת התור"ד בקידושין עז: דגופים מחולקים הוא רק בבע"ח שחיים, מה הראיה כאן ממה שנקט ב' בהמות, אולי נקט כן משום דבעי גופים מחולקין? עי' מה שפלפל והאריך בזה, וע"ע תפארת יעקב.

דלית בו כזית, ואי יש באחד מהם, או רק בשניהם יחד? עי' רש"י לעיל פג. וברמב"ן והרשב"א, עי"ש מהרש"א בדברי רש"י ובלב אריה, ועי' קה"י כה' ד'.

אכלו ואין בו כזית חייב, ופרש"י מדין בריה, ובגדרה עי' תוס' לקמן צו. ד"ה מאי, ר"ן צט: וקה"י כה'.

ורבנן – מאחוריה אתא ונשייה בתרוייהו, ועי' תפארת יעקב למה הוצרך לזה ולא אמרו דכיון שאין ראייה איזה גיד נשייה לכן אסור את שניהם.

דבר שלח ביעקב זה גיד הנשה וכו', ועי' מהרש"א ותפארת יעקב למה מוכיח הנביא את בני"י בדבר זה.

וטבוח טבח והכן וכו', ועי' מהרש"א דהשבתים שחטו כדי שלא יהיה שחיטת עבו"ם ועי' נאות יעקב יא' בהגה"ה, וע"ע בחת"ס לקמן ק:.

תוד"ה כמאן, תי' בתירוצם השני דהכוונה לנחירה, עי' ראש יוסף ובאר שבע, וע"ע מהרצ"ח, והגהות הגרי"פ על הרס"ג ח"ג במילואים סימן ח'. עוד תירוצים על התוס' עי' בלב אריה, ועי' כלי חמדה עה"ת שם.

מכאן לת"ח שלא ייצא יחידי בלילה, ברש"י ובתוס' כאן פי' דהוא משום חשש מזיקין, וע"ע תוס' בפסחים ב. אם הוא רק לת"ח או לכל בני אדם, אמנם בברכות מג: נראה שהוא משום חשד זנות? עי' לב אריה, ומלא הרועים, ועי' מהרש"א בחידושי אגדות.

שנשתייר על פכין קטנים, עי' רש"י איך יודעים זאת, ועי' מהרש"א ובלב אריה, ועי' תפארת יעקב.

ע"ב

הנה הוא זורה את גורן השעורים, עי' רש"י שישכב בגורן משום שגנאי הוא וכו', וקשה הא משמע דהוא איסור גמור? וכן יל"ע ממש"כ רש"י על המגילה דמשום חשש גנבים ישן שם? עי' חידושי אגדות דלעיל וע"ע בעיון יעקב.

מהכא: וישכם אברהם בבוקר, ובתוס' כתבו דהכוונה לפסוק שהתפלל על סדם ושינו הגירסא מפני כמה קושיות, אמנם ברש"י נשאר בגירסא שזה דקרא דעקידה, ותי' על קושיות התוס' עי' לב אריה חת"ס ומלא הרועים.

שהלכו ליקח בהמה למשתה בנו של ר"ג, עי' בכור שור בכריתות טו. למה היו צריכים לילך עד לשם, וביאר שמשום חשש אוא"ב היו צריכים מוכר נאמן לדעת שלא מכר אמה או בתה לצד הכלה, ובאימאום שהיו מיוחסים היו נאמנים בזה בעד אחד, ועי' חת"ס כאן מה שביאר לפי זה.

השמש הבאה בעבורו זרחה בעבור, עי' עיון יעקב למה היה צריך תשלומים על זה, ועי' ע"ז כה. תוד"ה למשה למה לא נמנה עם אלו שהעמידו חמה.

קפצא ליה ארעא, וכיצד היתה הקפיצה, עי' רש"י כאן ועל התורה, ברמב"ם עה"ת מה שהקשה עליו ופי' באופן אחר, ובמזרחי יישב שיטת רש"י.

ויקח מאבני המקום, והנה בילקוט שמעוני רמז קיט' כתב שהיו מאבני מזבח שהקריב עליו אדם הראשון וכן שנעקד עליהם יצחק, וקשה א"כ היאך שכב ונהנה מהם יעקב? עי' זית רענן שם על המדרש, שו"ת חת"ס או"ח מ' ובהערות הגריש"א.

ויקח את האבן, ובטור עה"ת הקשה הא כל שנשתמש בו הדיוט אין בונין ממנו מזבח? ותי' דבבמה אין לדין זה, ועי' מנחת חינוך מ' סק"ג מה שהקשה עליו ותי' באו"א עי' חת"ס הנ"ל, וע"ע פנים יפות ריש ויצא מה שנו"נ בסוגיא זו.

תוד"ה כתיב, כתבו שלפי פשוטו היה אבן אחת, ועי' לב אריה שביאר לפי זה איך דרשו חז"ל על מריבת האבנים, וע"ע תפארת יעקב ובפנים יפות הנ"ל.

וכלן נבלעו באחת, ואיך שקטה המריבה הא עדיין יכול להניח ראשון רק על צד אחד, עי' מהרש"א דכל האבנים היו רק עשויות כמרחב, וע"ע אליה רבה או"ח מב' א' מש"כ להוכיח מכאן.

עולים ויורדים בו, עי' מהרש"א על מי זה נאמר, ועי' תוד"ה עולים ומה שתירץ דבריו במהרש"א.

הארץ אשר אתה שוכב וגו' מאי רבותיה? ופרש"י דס"ד שמכר לו רק מקום זה ששכב עליו, ועי' רעק"א מה שהקשה וביאר בזה.

מסייע ליה לרב חננאל, עי' תוד"ה מסייע מה הסיוע, ועי' מהרש"א, לב אריה, וידי משה על המדרש בראשית עח' א'.

ואין מלאכי השרת אומרים שירה למעלה וכו', ועי' מלא הרועים מה השייכות של זה לתחילת הברייתא.

לע"נ הג"ר חיים בן-ציון בה"ג רבי משה זצ"ל נלב"ע טו' כסלו תשעח'